

"ITALIA -

UN MUZEU DE REVOLUȚII RATATE"

La conferința de presă organizată în sala Casandra, la 18 martie, după prezentarea celor două spectacole programate în cadrul turneului întreprins în țara noastră, reprezentanții grupului teatral Koreja ne-au oferit posibilitatea de a cunoaște și a înțelege câte ceva din viața și activitatea lor. Din materialul documentar pus la dispoziție am aflat și semnificația numelui de ciudată rezonanță al acestei modeste și harnice trupe, călduros apreciată la Reuniunea internațională de la Grenoble în 1990. "Koreja" se trage de la numele grecesc al Corului din tragedia antică și, totodată, dintr-un cuvânt dialectal desemnând ceva embrionar, ceva ce stă să înceapă - ceea ce corespunde atât tinereții grupului, înființat în 1983, cât și caracterului său experimental, care face din fiecare spectacol un nou început.

Organizat pe principiile juridice ale unei cooperative de producție și cercetare teatrală, subvenționat de Ministerul Turismului și Spectacolului în baza unui contract, grupul Koreja funcționează în comuna Aradeo din Salento, regiunea Puglia, aflată în sudul Italiei, adică în partea săracă a acestei țări, radical deosebită de nordul bogat, după cum a subliniat regizorul Salvatore Tramacere, principalul nostru interlocutor, explicând condiționarea social-economică și culturală a trupei. Într-o regiune săracă, în care nu există decât două teatre la cele 99

de comune, rostul acestui grup teatral, alcătuit din cîțiva oameni entuziaști, este să creeze și să difuzeze cultură, să creeze teatru și să stimuleze nevoia publicului de a vedea teatru. Necesitatea experimentului s-a născut din însăși necesitatea de a exista ca teatru, calea aleasă de ei avînd la bază experiența unor mari creatori italieni ca Eduardo De Filippo, Giorgio Strehler, Carlo Cecchi, Dario Fo, îmbogățită prin preluarea și continuarea direcțiilor novatoare ale unor Eugenio Barba sau Carmelo Bene. De altfel, la originea profesionalizării trupei, formată prin asocierea unor autodidacți, s-a aflat actrița Silvia Ricciardelli de la Odin Teatret al lui Eugenio Barba, ca pedagogă și regizoare, precum și modelul grupului Farfa din Danemarca.

Clădirea-sălaș a acestui "Campo d'azione teatrale" este un vechi castel nelocuit, denumit "Tre Masserie", pe care ei l-au recondiționat și transformat într-un adevărat centru de cultură și artă teatrală, laborator de cercetare și creație, sala de spectacole fiind o încăpere largă, cu o colană în mijloc, care i-a obligat să inventeze structuri spectaculare adecvate acestui spațiu impus. Ingenioși, muncitori, devotați ideii de propagare a teatrului, membrii grupului au creat și un festival anual, care, în fiecare vară, aduce în regiune trupe de teatru italiene și străine, stîrnind interesul unui public dornic de a vedea teatru și nu reuniuni mondene.

Adept al teatrului "de comunicare",

grupul Koreja practică metoda de creație colectivă, pornind de la o temă pe care le-o sugerează uneori viața sau, mai ales, o operă de valoare a dramaturgiei universale și improviziînd în jurul ei replici, gesturi, acțiuni scenice, personaje, relații, adăugînd, reducînd, pînă la realizarea unui spectacol coerent, expresie esențializată a unor atitudini față de viață, de societate, de oamenii de azi, folosind mijloace complexe, percutante, menite a provoca senzații imediate și a stimula, după aceea, gîndirea. Așa s-a născut **Amori**, ca un studiu asupra piesei **Trei surori** de Cehov. Tot astfel s-a creat **Refrattari**, pornind de la **Woyzeck** de Büchner, pentru realizarea căruia au folosit texte și idei din întreaga operă a autorului german, cu intenția de a comunica publicului nevoia de schimbare, prin sublinierea ideii de neputință, asociată cu tema dragostei, a revoluției, a bolii. A stimula gîndirea publicului spre conștientizarea ideii de schimbare e unul din punctele principale ale programului grupului Koreja. "Noi, în Italia, nu facem revoluții - spune Salvatore Tramacere. Nici Garibaldi n-a făcut o revoluție. Italia însăși e un muzeu de revoluții ratate", spune regizorul, cu un umor trist. Dar, tocmai de aceea, grupul Koreja își continuă cu sîrg acțiunea asupra publicului, căutînd mereu noi căi de comunicare cu acesta și înnoindu-și de fiecare dată limbajul.

MARGARETA BĂRBUȚĂ

 Moment din «Iubiri»

